

A kerti lóca nyugalmát
összekuszálják a gondok,
csillagutak gomolyognak
az úri sötétben.

Ha elcsüggedünk,
nem érzünk elhívást, se célt,
elénk tolakszik a köd,
a böszme eszme.

Végül csak könyörgés
marad és kegyelem.
S akkor a nagy csöndben
mintha Valaki megérintene.

